

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 2. Monstrositas vultûs occasio est pœnitentiæ agendæ, &
commendandæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

Nabuchodonosor autem, qui in sceleribus omnem vitam traduxit, in fine vite conuersus est, æternum inter beatos futurus; vt nemo desperet, aut dicat, actum de se esse. Ad hoc ex rege hoc monstrum factum est, vt disceremus, è monstris homines, immò reges fieri posse. Lucrosa est metamorphosis, vbi pœna pœnitentiæ operatur.

§. II.

Monstrositas vultus occasio est pœnitentiæ agenda & commendanda.

Io. Nider.
l. 2. Form.
c. 9. & lib.
4. 6. 10.

Et sæpe pœna non tam pœna est, quàm medicina, & commendatio diuinorum Sacramentorum. *Novi aliquando nobilem & deuotum militem* (ait Ioan. Nider, quem alio loco Boarum nominat, & tanquam sanctum militem, cui quinque annis ante obitum mors sua fuit reuelata) *qui uxorem pulchram habuit deceptam occultè paulisper à quodam adultero, cui satis conglutinato amore affecta, & infecta erat. Expertus illud miles maritus prudens, qui animam perdita uxoris curare volebat, secretè uxorem accersuit, vultum eius (vt mihi miles retulit) horridum nimis vidit; ei sanctis & pijs monitionibus contritionem super scelere, & pœnitentiæ Sacramentum*

mentum suavitatis; & per Dei gratiam ad hoc ex-
equendum usque perduxit. Quo facto & sa-
cramentali sumpta pœnitentia à sacerdote rece-
dens, casto marito militi visa est pristinam re-
cuperasse faciei speciem totaliter, quam antea
sensibiliter perdidisse videbatur. Hæc ille. Ac
sanè conscientia sæpenumero per vultum
emicat, vt si illa patiatur tempestatem, eti-
am rugæ in frontem, & nubila in oculos
veniant, respondeantque teter vultus, &
teter animus. Et vult Deus vel in corpore
subinde ostendere animæ deformitatem.
Quod si autem pœnitentiæ Sacramentum
hanc in corpora vim habet, quantam ha-
bebit in animas, quam non in illas reducet
venustatem? cùm ex illis tollat peccatum?
cùm omnem maculam emaculet? cùm in
eam gratiam reducat? cùm charitatem re-
suscitet? cùm iustitiam, omnemque virtu-
tem moralem ei restituat? qui virtutum
chorus, est verus nitor, & vera mentium
pulchritudo. Mirum est, hominem, vt ho-
minibus placeat, nolle esse vultu monstro-
sum; &, ne Deo displiceat, non curare ani-
mæ suæ monstrositatem.